

Arrest

nr. 234 897 van 6 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIENI en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 7 november 2018 toe op het Belgische grondgebied en diende op 19 november 2018 een verzoek in om internationale bescherming.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 12 juli 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. Hoewel u vroeger een sjiitische moslim was, zou u zich op 19 april 2019 bekeerd hebben tot het christendom. U bent afkomstig uit Al-Kufa, Najaf, waar u van uw geboorte tot 6 juli 2018 in de wijk Maytan Al-Tamar woonde. Van 6 juli 2018 tot aan uw vertrek uit Irak op 21 juli 2017 verbleef u ondergedoken in een hotel in de Al-Sadoun wijk te Bagdad. U bent tot het derde middelbaar naar school gegaan en stopte in 2006 à 2007 met uw studies. Nadien werkte u als betaald voetballer. U speelde eerst tot 2009-2010 bij de Al-Kufa Club en nadien tot 2013-2014 bij de Al-Najaf Club. Omwille van een verwonding diende u in 2013-2014 te stoppen met voetballen. Nadien werkte u tot juli 2018 als taxichauffeur en samen met uw broers in de aan- en verkoop van auto's.

In dezelfde regio waar u woonde, woonde ook H.(...) A.(...)-A.(...), een meisje dat u vaak op straat tegen kwam. Ongeveer vijf jaar geleden was u verliefd geworden op haar en had u ook het gevoel dat zij interesse had in u. Omdat het in uw regio niet aanvaardbaar was dat u met een meisje sprak voor een verloving, had u op een moment dat er niemand anders op straat was haar uw telefoonnummer gegeven. Vanaf dat moment, ergens in 2014, begon jullie een relatie en na anderhalve maand begonnen jullie ook met elkaar af te spreken en samen uit te gaan. Hoewel jullie regelmatig afspraken, probeerden jullie dit wel geheim te houden en enkel bij haar thuis af te spreken als zij alleen thuis was. Hoewel jullie relatie verschillende jaren bleef duren, heeft u H.(...) nooit ten huwelijk gevraagd. Op 6 juli 2018 was u bij H.(...) thuis gaan slapen, toen op een gegeven moment de deur van haar kamer opeens werd geopend en haar moeder en zus jullie betrapten. H.(...) haar moeder stond gechoqueerd naar jullie te kijken, waarop u snel uw broek terug aantrok, u hen wegduwde en snel naar huis wegluchtte. Uw broer Ha.(...) was op dat moment thuis en u had hem meteen uitgelegd wat er gebeurd was. Aangezien hij H.(...) haar familie kende en wist dat zij u zouden vermoorden, raadde hij u aan de provincie te ontvluchten. Hierop besloot u meteen naar Bagdad te vluchten en daar in een hotel onder te duiken.

Dezelfde avond, nadat u naar Bagdad vertrokken was, waren H.(...) haar broers, haar neven langs vaderszijde en twee van haar neven langs moederszijde om 21u naar uw woning in Al-Kufa gekomen op zoek naar u. Uw familie had gezegd dat ze niets over u wisten, waarna haar familie uitgelegd had wat er gebeurd was en tegen uw familie zei dat ze u binnen de twee dagen aan hen moesten bezorgen. Hierna gingen uw broers naar jullie stamhoofd, die vervolgens naar haar familie en stam ging om te onderhandelen. Hoewel uw stam het probleem had proberen op te lossen door een huwelijk en een soort van schadevergoeding voor te stellen, weigerde haar stam dit voorstel en eisten zij hun eer te kunnen wreken met uw bloed. Vier dagen na het incident gaf uw stam de onderhandelingen op en besloten zij u te verstoten en vogelvrij te verklaren, waardoor de stam van H.(...) vrij was om u te vermoorden. Vanaf het moment dat u dit te weten kwam besloot u Irak te verlaten en uw reis uit Irak voor te bereiden. Op 21 juli 2018 verliet u Irak en reisde u met het vliegtuig van de luchthaven van Bagdad naar Turkije. Van daar reisde u verder naar Griekenland om vervolgens via Albanië, Montenegro, Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk door te reizen naar België. U kwam hier aan op 14 november 2018 en diende op 19 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek vernam u dat H.(...) haar stam in Najaf en Kufa verschillende foto's van u op straat hadden opgehangen, waarbij vermeld werd dat u werd gezocht.

Na het incident van 6 juli 2018 had u bovendien geen contact meer gehad met H.(...), waardoor u ook niet wist wat er met haar gebeurd was. Toen u in Albanië was, één à anderhalve maand na het incident, had H.(...) echter plots terug contact met u opgenomen. Zij wist u te vertellen dat ook zij op 6 juli 2018, nadat u haar moeder had weggeduwd, was kunnen ontsnappen en zij naar een vriendin in al-Hilla was gevlucht. Tot op heden zou zij daar ondergedoken verblijven.

Hiernaast haalde u ook nog aan dat u in Irak weinig tijd had en u zich destijds niet bezig hield met religieuze zaken, maar u desalniettemin wel geïnteresseerd was in het christendom omdat christenen, ondanks de vervolging die zij in Irak ondergingen, vreedzame mensen zijn. In het opvangcentrum hier in België gingen vrienden van u naar de kerk en hadden ze ook aan u voorgesteld om met hen mee te gaan. Op 19 april 2019 besloot u met hen mee te gaan naar een misviering en wat u daar zag had u in uw land nooit gezien. U werd immers met open armen en met liefde ontvangen en met respect behandeld. U raakte meteen overtuigd van de religie en u besloot ook zich direct tot deze religie te bekeren. Na 19 april 2019 besloot u zich verder te verdiepen in het christendom en nog naar de volgende misvieringen en lessen te gaan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende originele documenten voor: een verstotingsbrief van uw stam, uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en een inburgeringsattest. Eveneens legt u een kopie voor van volgende documenten: een getuigenis van H.(...), notities van uw advocaat, uw paspoort, foto's dat u gezocht wordt, foto's van H.(...) en foto's betreffende uw voetbalcarrière.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere

procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Hiernaast dient er na een grondige analyse van uw verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ook te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er vastgesteld te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden bekering tot het christendom.

Zo wordt de geloofwaardigheid van uw bekering ondermijnd door een discrepantie die werd vastgesteld doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud, dd. 24 april 2019, gevraagd wordt naar uw religie, antwoordt u in eerste instantie immers spontaan dat u een moslim bent. Het is pas twee vragen later, wanneer u gevraagd wordt of u een Arabier bent, dat u plots aangeeft dat u zich bekeerd heeft tot het christendom (CGVS, p. 4). Redelijkerwijze kan echter verwacht worden dat indien u daadwerkelijk bekeerd zou zijn tot het christendom en zich ook christen zou voelen, er geen twijfel bestaat over welke religie u heeft en u meteen duidelijk zou vermelden dat u een (bekeerd) christen bent. Dat u in eerste instantie verklaarde dat u een moslim bent en u pas nadien aanhaalde dat u zich bekeerd heeft tot het christendom, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bekering.

Verder is het opmerkelijk dat u als niet-praktiserend moslim plots wel een gelovig christen zou zijn geworden. U haalt aan dat u zich vroeger niet bezig hield met religieuze zaken, maar u recent meer interesse begon te krijgen aangezien u nu meer vrije tijd hebt. U zou zich bovendien na één misviering, op 19 april 2019, tot het christendom bekeerd hebben omdat de personen die u ontmoet had tijdens de misviering van 19 april 2019 rustige, lieve en vreedzame mensen waren. De manier waarop u daar met open armen en liefde ontvangen geweest zou zijn, zou u in uw land immers nooit gezien hebben (CGVS, p. 12-15). U kan verder echter niets wezenlijk over de beweegredenen van uw bekering tot het christendom toevoegen. Dat u zich van de ene op de andere dag plots zou bekeren tot het christendom enkel en alleen omwille van het gedrag van de personen in de misviering, en niet zozeer omwille van de christelijk geloofsleer, is volstrekt onbegrijpelijk. Zich bekeren tot een andere religie is immers een zeer ingrijpende gebeurtenis, die niet licht gebeurd maar wel zeer weloverwogen, en op basis van doorslaggevende morele overwegingen. Uit uw verklaringen blijkt geenszins een diepgaande innerlijke reflectie, die redelijkerwijze verwacht kan worden van iemand die een dergelijke ingrijpende levensbeschouwelijke transitie doormaakt, waardoor uw zogenaamde bekering weinig authentiek overkomt.

Hiernaast blijkt uw kennis van het christendom ook bijzonder beperkt te zijn. Zo blijkt u zelfs niet in staat te antwoorden op relatief eenvoudige geloofsvragen. Zo weet u bijvoorbeeld niet welke belangrijke figuren er zijn binnen het christendom, waarom Jezus zo'n belangrijke rol speelt binnen het christendom, of er na Jezus zijn dood nog iets gebeurd is of wat het verschil is tussen het Oude en het Nieuwe Testament (CGVS, p. 16). Daarenboven blijkt u zelfs niet op de hoogte te zijn van het gegeven dat er verschillende strekkingen bestaan binnen het christendom en hoewel uit uw verklaringen blijkt dat u naar een viering bent geweest van de Getuigen van Jehova, blijkt u zelf niet op de hoogte te zijn van de strekking van de misviering waaraan u zou hebben deelgenomen (CGVS, p. 13). Als uitleg voor uw gebrekkige kennis, geeft u steeds aan dat u nog aan het leren bent (CGVS, p. 15-16). Deze uitleg kan echter niet overtuigen, van iemand die zich bekeert tot een andere religie kan immers verwacht worden dat hij zich eerst informeert over deze religie en hierover tracht bij te leren alvorens hij daadwerkelijk de grote stap zet door zich te bekeren tot deze religie. Hoewel er geenszins een encyclopedische kennis van het christendom verwacht wordt, kan er van een nieuwe én overtuigde bekeerling redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zou kunnen antwoorden op elementaire vragen over het christelijk geloof en de christelijke dogma's. Dat u daar niet in slaagt doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden bekering tot het christendom.

Gelet op bovenstaande bevindingen dient het CGVS vast te stellen dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweringen een bekeerd christen te zijn en dient te worden geconcludeerd dat u doelbewust trachtte het CGVS te misleiden over uw religie. Dat u het CGVS trachtte te misleiden over uw geloof is typerend voor uw gebrek aan oprechtheid en doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Hiernaast dient het CGVS ook vast te stellen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden problemen met de familie en stam van H.(...).

Vooreerst doen de handelingen die u stelde, of eerder het gebrek eraan, afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Hoewel u verklaarde dat uw problemen enkel en alleen voortkomen

uit het gegeven dat u een relatie had met H.(...) en jullie bij haar thuis door haar familie betrappt werden, had u sinds de dag dat jullie betrappt werden, nl. op 6 juli 2018, in eerste instantie geen contact meer gehad met H.(...), noch had u daar zelf enige poging toe ondernomen (CGVS, p. 17-18 en 23). U geeft hierbij aan dat u voor het eerst iets van H.(...) hoorde toen u al in Albanië was, één à anderhalve maand na het incident van 6 juli 2018, toen zij u een bericht stuurde via Messenger (CGVS, p. 23-24). Dat u zelf geen initiatief genomen had om haar na het incident van 6 juli 2018 te contacteren en zich te vergewissen over haar situatie is zeer opmerkelijk te noemen. Zo kon het voor u een indicatie vormen voor het risico dat u liep - haar situatie kon immers indicatief zijn voor uw situatie, H.(...) had immers ook een relatie met u en had haar familie hierdoor eveneens oneer aangedaan. Als meisje was zij zowaar nog kwetsbaarder naar erewraak en eremoord toe. Bovendien werd zij in haar ouderlijk huis door haar eigen moeder betrappt, waardoor niet zomaar kon worden aangenomen dat zij kon ontkomen. Logischerwijze zou u toch willen weten wat haar daarna kon zijn overkomen, al was het maar om uw eigen situatie beter te kunnen inschatten. Dat u bovendien besloot Irak te verlaten zonder uw geliefde hierover in te lichten en zonder te informeren naar haar situatie, is volstrekt onbegrijpelijk. Het gebrek aan initiatief dat u heeft gesteld wijst op een gebrek aan interesse voor uw situatie en relateert in ernstige mate de door u ingeroepen vrees voor vervolging. Van een verzoeker kan immers verwacht worden dat hij moeite doet om zich te informeren betreffende de gebeurtenissen die de aanleiding vormen van zijn vertrek én dat hij zich informeert over de evolutie van zijn probleem. Dat u nagelaten heeft H.(...) te contacteren, of dit minstens toch te proberen én maar liefst wachtte tot dat zij u zelf contacteerde, doet afbreuk aan de oprechtheid, minstens de ernst, van uw beweerde problemen omwille van jullie relatie.

Daarnaast is het door u geschetste verloop van de feiten ook weinig overtuigend. Zo beweert u immers dat u vijf jaar lang een geheime relatie had met H.(...) en dat het niet aanvaard werd dat een jongen met een meisje zou spreken vóór de verloving (CGVS, p. 17-19). Hoewel u wist dat een relatie buiten het huwelijk volgens de tradities niet toegelaten werd, zou u H.(...) echter nooit ten huwelijk hebben gevraagd. U geeft hierbij aan dat dit een fout van u was, maar dat u een huwelijksaanzoek altijd uitgesteld had omdat u dacht dat dit uw sportcarrière eventueel kon beïnvloeden (CGVS, p. 19). Deze uitleg kan echter geenszins overtuigen, u zette uw sportcarrière immers stop in hetzelfde jaar dat u een relatie aanging met H.(...) (CGVS, p. 8 en 20). Daarenboven wist u dat u relatie buiten het huwelijk niet aanvaard werd, dienden jullie altijd in het geheim af te spreken en hadden jullie schrik om betrappt te worden. Dat u desalniettemin in de vijf jaar dat jullie een relatie hadden nooit een huwelijksaanzoek gedaan zou hebben is volstrekt onbegrijpelijk. Eens te meer daar u wist dat H.(...) in de periode dat jullie een relatie hadden meer dan drie huwelijksaanvragen van familieleden had afgewezen en u wist dat H.(...) haar familie akkoord zou zijn gegaan mocht u om H.(...) haar hand hebben gevraagd (CGVS, p. 19 en 22). Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u een huwelijksaanzoek altijd uitgesteld had en vijf jaar een geheime relatie bleef hebben met H.(...). Kortom, het onwaarschijnlijke karakter van het door u geschetste verloop van de feiten tast de geloofwaardigheid van uw asielmotieven verder aan.

Hiernaast zijn uw verklaringen over hoe en waar u met H.(...) afsprak ook hoogst eigenaardig. Zo verklaarde u immers dat jullie vaak samen uit gingen, waterpijp gingen roken, naar de stad Najaf gingen en ook regelmatig bij elkaars thuis afspraken en met elkaar sliepen. Ondanks het gegeven dat u wist uw relatie met H.(...) verboden was en jullie een risico namen, bleven jullie regelmatig met elkaar afspreken (CGVS, p. 19-22). Hoewel u aangeeft dat u wel bepaalde voorzorgsmaatregelen nam als jullie afspraken, blijkt dat jullie zonder problemen in Najaf, vlak naast Al-Kufa, konden uitgaan en uw voorzorgsmaatregelen beperkt bleven tot het afspreken als zij alleen thuis was en het parkeren van uw wagen in een andere straat. U zou daarnaast zelfs bij u thuis afgesproken hebben met H.(...) terwijl uw ouders gewoon thuis waren (CGVS, p. 20-21). Uw gebrek aan enige reserve én het gemak waarmee u een (seksuele) relatie gehad lijkt te hebben in een moslim- en tribale maatschappij, waar dergelijke relaties onaanvaardbaar zijn, lijkt weinig waarschijnlijk en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw familie sinds uw vertrek uit Irak niets meer hoorde van de familie van H.(...) (CGVS, p. 25). Nochtans blijven uw ouders momenteel nog steeds op hetzelfde adres, nota bene het adres waar u vroeger zelf woonde en waar de familie van H.(...) u vóór uw vertrek reeds eerder was komen zoeken (CGVS, p. 5-6). Dat de familie van H.(...) ondanks uw beweerde vrees voor vervolging geen pogingen meer ondernomen heeft om u terug te vinden of bedreigingen aan uw adres te uiten, eventueel via andere familieleden, relateert in grote mate de ernst van de door u voorgehouden vrees en doet tevens twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen.

Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Wat betreft de getuigenis van H.(...) dient te worden opgemerkt dat het hier enkel een kopie van een handgeschreven verklaring betreft. Dit is hoogstens een bewijs dat een dergelijke tekst geschreven werd, maar geenszins een bewijs van de erin vermelde feiten. Een dergelijk document kan door het even wie, waar en wanneer zijn opgesteld en draagt aldus geen bewijswaarde. De door u voorgelegde foto's van H.(...) vormen evenmin een bewijs voor de door u aangehaalde problemen met de familie en stam van H.(...), deze foto's tonen immers geenszins de door u aangehaalde problemen aan en hieruit zou hoogstens het bestaan van H.(...)

afgeleid kunnen worden. Wat betreft de foto's waaruit zou blijken dat u momenteel nog steeds gezocht wordt in Irak, dient te worden opgemerkt dat deze niet aantonen waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze foto's gemaakt werden. Deze foto's hebben bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor de door u ingeroepen asielmotieven. Wat betreft de verstotingsbrief van uw stam dient opgemerkt te worden dat documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielrelaas kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De notities van uw advocaat, die volledig gebaseerd zijn op uw verklaringen, vermogen bijgevolg evenmin uw geloofwaardigheid te herstellen. Hierbij dient voor de volledigheid nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde van dergelijke documenten is dus zeer gering.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen dient het CGVS te concluderen dat er onvoldoende geloof gehecht kan worden aan de door u ingeroepen asielmotieven. Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen. Deze documenten tonen immers enkel uw identiteit, nationaliteit en voetbalcarrière aan, elementen die momenteel niet ter discussie staan.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het terreurgeweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Najaf te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwikkeld waren in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van het ISF, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat ISIL in het zuiden van Irak hoofdzakelijk in de provincie Babil actief is. Niettegenstaande in 2018 Babil gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIL er in de loop van 2018 meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend PMU-strijders, de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt.

De veiligheidssituatie in Zuid-Irak wordt verder gekenmerkt door tribale spanningen, crimineel en politiek geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan gaven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren.

Tot slot vinden sinds 2015 regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers

en de veiligheidsdiensten kwam. Ondanks beloftes van de regering om extra geld uit trekken voor projecten in de regio bleven de protesten aanhouden, en kwam het opnieuw tot rellen in de stad Basra in september 2018. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood. Dit type geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Najaf in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Najaf een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Al-Kufa, provincie Najaf. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq._internal_mobility.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), “(...) evenals van machtsoverschrijding”.

Betreffende het gebrek aan bewijs merkt verzoeker op dat hij bij zijn beslissing om zijn land van herkomst te verlaten niet bekommerd was om documenten of getuigenissen te verzamelen die zijn verhaal konden bewijzen. In dit verband stipt verzoeker aan dat rekening dient te worden gehouden met de reële mogelijkheden om bewijzen aan te brengen en met de rechtspraak dat een verzoeker om internationale bescherming op grond van een geloofwaardig geacht relaas kan worden erkend. Tevens wijst verzoeker op het beginsel van het voordeel van de twijfel.

Verzoeker betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag omdat hij vervolging vreest.

In een eerste middelonderdeel bespreekt verzoeker zijn bekering tot het christendom. Verzoeker wijst op het argument uit de bestreden beslissing dat hij op de vraag naar zijn religie 'moslim' zou hebben geantwoord, terwijl hij twee vragen later stelde dat hij zich tot het christendom had bekeerd. Verzoeker geeft aan dat het interview plaatsvond op 25 april 2019 terwijl zijn eerste concrete contact met het christendom dateert van 19 april 2019. Volgens verzoeker is deze tijdspanne te kort om zichzelf als christen voor te stellen, waardoor zijn antwoord op de vraag naar zijn religie begrijpelijk is. Daarnaast verwijt verzoeker de commissaris-generaal dat niet wordt gesproken over de afwezigheid van een religieuze praktijk en zijn afschuw om te spreken over de verschillende strekkingen binnen de islam, waarbij verzoeker verwijst naar een passage uit het gehoorverslag.

In de beslissing wordt gewezen op het gebrek aan diepgaande innerlijke reflectie, terwijl deze volgens verzoeker van hem niet verwacht kon worden op het ogenblik van het interview. Verzoeker meent dat uit een bepaalde passage uit het gehoorverslag kan worden opgemaakt dat hij reeds interesse had in het christendom toen hij nog in Irak verbleef, maar geen gelegenheid kreeg om zich erin te verdiepen omdat niemand hem naar een kerk kon brengen. In het opvangcentrum, zo vervolgt verzoeker, ontmoette hij twee mannen waarmee hij op 19 april 2019 naar de Paasviering ging waar hij stomverbaasd was door de vriendelijkheid, de welwillendheid en de goedheid van de mensen. Tevens benadrukt verzoeker dat een bekering een proces is dat tijd vraagt. Aangezien hij nog maar drie keer naar de kerk ging, volgens verzoeker, kan niet verwacht worden dat hij antwoord kan bieden op fundamentele vragen over het christendom. In dergelijke korte periode kan hij niet alles onthouden en verzoeker stelt dat het misschien wenselijk zou zijn hem opnieuw te horen. Doordat hij nog aan het leren was, zijn de motieven van de verwerende partij, waarin wordt gesteld dat verzoeker onvoldoende geïnformeerd is, volgens hem verkeerd.

Vervolgens stelt verzoeker dat hij aan zijn raadsman heeft meegedeeld dat hij gedoopt werd door een Arabische evangelische kerk waar hij elke zondag heen gaat. Verzoeker kondigt hieromtrent een aanvullende nota aan met nieuwe documenten.

Verzoeker is van oordeel dat de commissaris-generaal uitgaat van een selectieve lezing van het gehoorverslag en nodigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uit om de ganse passage te lezen en zich niet te beperken tot de passage uit de motivering van de beslissing.

Tenslotte stelt verzoeker voor om de beslissing te vernietigen en hem opnieuw uit te nodigen voor een gehoor om zijn bekering op basis van nieuwe documenten betreffende zijn doopsel en zijn bezoek aan de Arabische evangelische kerk te onderzoeken.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker in op de problemen met de familie en de stam van H. waarbij hem in de bestreden beslissing een gebrek aan interesse wordt verweten. Verzoeker stipt aan dat hij uit schrik geen contact meer nam. De raadsman van verzoeker stelt dat verzoeker wel degelijk op de hoogte is van wat er met H. gebeurd is omdat hij tot op heden in contact staat met haar. Verzoeker citeert de passage uit het gehoorverslag waarin de gebeurtenissen worden beschreven. Volgens verzoeker kan hij niet méér doen om zijn asielrelaas aan te tonen. Volgens verzoeker weet het CGVS hoe erg het zou zijn als verzoeker zou terugkeren. Vermits het risico bij een contactname heel groot is, is het aannemelijk dat verzoeker geen contact durfde opnemen. Naar aanleiding van de opmerking van de commissaris-generaal dat verzoeker niet is overgegaan tot een huwelijksaanzoek, haalt verzoeker wederom een passage aan uit het gehoorverslag en stelt hij dat het uitstel van het huwelijksaanzoek net de geloofwaardigheid van zijn relaas ondersteunt. Ingevolge de overweging uit de beslissing dat verzoeker blijkbaar probleemloos een buitenhuwelijkse seksuele relatie aanging in de Iraakse tribale context, stelt verzoeker dat ze geluk hadden en dat hun voorzorgsmaatregelen effectief bleken. De commissaris-generaal geeft zelf aan dat dergelijke relaties in een moslim- en tribale maatschappij onaanvaardbaar zijn waardoor volgens verzoeker zijn relaas wordt bevestigd.

Verzoeker tracht in zijn middel te verklaren waarom hij sinds zijn vertrek uit Irak niets meer hoorde van de familie van H., hoewel zijn ouders nog steeds op hetzelfde adres wonen, waar de familie van H. verzoeker reeds voor zijn vertrek was komen zoeken. In de motieven, zo merkt de raadsman van verzoeker op, wordt niet vermeld dat de familie van verzoeker hem heeft verstoten en dat een verstotingsbrief werd neergelegd. De stam van verzoeker heeft geen banden meer met hem waardoor er tussen de familie van H. en de familie van verzoeker geen probleem meer is. Verzoeker brengt zijn verklaringen omtrent de verstotingsbrief in herinnering. Verzoeker zet uiteen dat de familie van H. getracht heeft hem te vinden door in september 2018 foto's van hem als bekende voetballer aan te plakken. Volgens verzoeker is de

bewering dat naderhand geen pogingen meer werden ondernomen een valse verklaring omdat verzoeker omwille van de verstoting niets meer met zijn familie te maken heeft.

Verzoeker betoogt dat zijn situatie onder het toepassingsgebied van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag valt omdat hij omwille van zijn godsdienst en het behoren tot een bepaalde sociale groep vervolging vreest. Er werden volgens verzoeker geen flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld en er kan niet worden getwijfeld aan zijn bekering tot het christendom, aan zijn relatie met H. gedurende 5 jaar, aan de verstotingsbrief en aan de vervolging door de familie van H.

Als bekende voetballer die een verboden relatie had en bovendien als afvallige werd beschouwd omdat hij zich tot het christendom bekeerde, heeft verzoeker gewelddadigheden ondergaan en werd een vals aanhoudingsbevel tegen hem uitgevaardigd om hem te kunnen uitleveren aan de stam van zijn vriendin. Deze actuele vrees wordt volgens verzoeker niet onderzocht.

Vervolgens gaat verzoeker in op de bewijswaarde van de documenten. De verwerende partij, zo stelt verzoeker, gaat nergens in op de bewijswaarde van de documenten en gebruikt argumenten die te maken hebben met de geloofwaardigheid van zijn bekering, het gebrek aan contacten met H. en het gebrek aan informatie over haar situatie en het langdurig karakter van de buitenechtelijke relatie zonder huwelijksaanzoek binnen de Iraakse context. Aangezien er geen tegenstrijdigheden in zijn verklaringen werden vastgesteld, zo vervolgt verzoeker, dient de verwerende partij rekening te houden met de documenten. Deze documenten leiden naar het oordeel van verzoeker tot de conclusie dat hij al werd vervolgd waardoor toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet. Door dit niet als een ernstige aanwijzing te beschouwen begaat de verwerende partij een kennelijke beoordelingsfout, zo meent verzoeker. Tenslotte stelt verzoeker dat hij een nieuw document heeft neergelegd, met name zijn aanhoudingsbevel en kondigt hij nieuwe stukken aan die betrekking hebben op zijn bekering tot het christendom in België.

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op het beginsel van het voordeel van de twijfel. Daarbij verwijst verzoeker naar rechtspraak van de voormalige Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen en de Raad over dit beginsel. Verzoeker besluit dat de beslissing de ingeroepen bepalingen en beginselen schendt.

In een laatste middelonderdeel gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker meent dat het fysieke en psychische geweld dat hij heeft ondergaan een onmenselijke of vernederende behandeling uitmaakt in de zin van artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt in herinnering dat de commissaris-generaal, zelfs indien de vrees voor vervolging ongegrond werd bevonden, toch dient te motiveren omtrent de subsidiaire bescherming. Volgens verzoeker blijkt uit het gehoorverslag dat het risico wel degelijk bewezen is en dat de beslissing *“dient vernietigd te worden en verzoeker de status toe te kennen van vluchteling en ten subsidiaire titel haar de subsidiaire beschermingsstatus te geven”*.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Als bijlagen bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker een kopie van het aanhoudingsbevel van 17 april 2019 met vertaling toe (Verzoekschrift, bijlage 2).

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een ongedateerde *“Certificat de Déclaration”* voegt van de pastoor M. G. I. en de hulp-pastoor K. H. van de Protestantse Arabische kerk in Brussel (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1 en 2).

2.3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

Op grond van artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Wanneer aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, of wanneer er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal op grond van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet vernietigen.

2.4. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.5. Beoordeling

2.5.1. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden kunnen worden vastgesteld waardoor geen specifieke steunmaatregelen dienen te worden verleend.

Met betrekking tot zijn voorgehouden bekering tot het christendom wordt in de beslissing gesteld dat er geen geloof aan kan worden gehecht omdat hij initieel tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde moslim te zijn en pas later aangeeft dat hij bekeerd is tot het christendom.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat het opmerkelijk is dat verzoeker als niet-praktiserend moslim een gelovig christen zou zijn geworden. Zo zou hij zich vroeger niet veel bezig hebben gehouden met religieuze zaken maar is hij na één misviering op 19 april 2019 tot het christendom bekeerd omdat hij tijdens de misviering rustige, lieve en vreedzame mensen had ontmoet en verder niets wezenlijks over zijn beweegredenen voor zijn bekering kan meedelen. In de beslissing wordt erop gewezen dat de bekering van verzoeker niet gepaard ging met een diepgaande innerlijke reflectie waardoor deze weinig authentiek overkomt. De commissaris-generaal acht verzoekers kennis over het christendom ook bijzonder beperkt omdat hij belangrijke figuren, het onderscheid tussen het Oude en het Nieuwe Testament en de verschillende strekkingen niet kent.

Er kan volgens de commissaris-generaal evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de familie en de stam van H. Zo wordt in de beslissing gewezen op het feit dat verzoeker geen enkel initiatief genomen heeft om H. te contacteren na het incident van 6 juli 2018, hoewel zij als meisje nog kwetsbaarder was voor eergerelateerd geweld. Dit gebrek aan interesse doet volgens de commissaris-generaal afbreuk aan de oprechtheid en de ernst van de voorgehouden problemen. Daarnaast stipt de commissaris-generaal aan dat het geschetste verloop van de feiten weinig overtuigend overkomt omdat verzoeker gedurende 5 jaar een buitenechtelijke relatie zou hebben gehad met H. zonder haar ooit ten huwelijk te hebben gevraagd en een huwelijksaanzoek steeds zou hebben uitgesteld hoewel ondertussen meer dan drie huwelijksaanvragen van familieleden werden afgewezen en haar familie akkoord zou gaan indien verzoeker haar hand zou vragen. In de beslissing wordt ook vastgesteld dat de gedragingen van verzoeker eigenaardig waren omdat hij stelde dat hij vaak samen met haar uitging, waterpijp ging roken, naar de stad Najaf ging, regelmatig bij elkaar thuis afspraken en met elkaar sliepen, en dat verzoeker slechts zeer beperkte voorzorgsmaatregelen nam, hetgeen in een moslim- en tribale maatschappij weinig waarschijnlijk is en afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Bovendien wordt er in de beslissing op gewezen dat de ouders van verzoeker nog steeds op hetzelfde adres verblijven, maar dat er geen pogingen meer waren om verzoeker terug te vinden, hetgeen in grote mate de ernst van de voorgehouden problemen relativeert.

De commissaris-generaal gaat tenslotte in op de door verzoeker neergelegde documenten, waarbij hij naar aanleiding van de neergelegde getuigenis van H. vaststelt dat het om een handgeschreven verklaring gaat die door eender wie, waar en wanneer kan zijn opgesteld en geen bewijswaarde heeft. Vervolgens wordt met betrekking tot de neergelegde foto's van H. gesteld dat deze evenmin een bewijs vormen van de aangehaalde problemen omdat hieruit hoogstens het bestaan van H. kan worden afgeleid. Wat de verstotingsbrief van verzoekers stam betreft, wordt opgemerkt dat documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, terwijl dit document niet van aard is de geloofwaardigheid te herstellen. Hetzelfde geldt, zo vervolgt de commissaris-generaal in zijn beslissing, voor de notities van verzoekers raadsman. Volledigheidshalve wordt in de beslissing nog gewezen op de landeninformatie waaruit blijkt dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten waardoor de bewijswaarde erg gering is. De overige documenten betreffen de identiteit, de nationaliteit en de voetbalcarrière van verzoeker die niet ter discussie staan.

Omwille van het ongeloofwaardig karakter van zijn relaas, zo besluit de commissaris-generaal, heeft verzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in de definitie van de subsidiaire bescherming, aannemelijk gemaakt.

Specifiek wat betrekking tot de subsidiaire bescherming, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c), van de vreemdelingenwet, wordt in de beslissing op basis van de beschikbare landeninformatie overwogen dat er actueel voor burgers in de provincie Najaf geen reëel risico bestaat op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict en dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij omwille van 'persoonlijke omstandigheden' een verhoogd risico zou lopen op slachtofferschap van het in de provincie Najaf aanwezige willekeurige geweld.

2.5.2. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft betrekking op de formele motiveringsplicht (RvS 7 maart 2011, nr. X). De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. X).

2.5.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk de door verzoeker geschonden geachte artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslagen.

2.5.4. Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet schrijft voor dat "(d)e vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967". Om als vluchteling te worden erkend, dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging (cf. RvS 9 januari 2007, nr. X).

2.5.5. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter gelegenheid van zijn verzoek om internationale bescherming stelde voor zijn leven te vrezen omdat hij betrappt werd toen hij samen was met zijn vriendin, hetgeen aanleiding gaf tot een stammenprobleem en de verstoting van verzoeker uit zijn stam (AD, stuk 10, Vragenlijst CGVS, 21 januari 2019, vragen 4 en 5). Ter gelegenheid van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde verzoeker ook dat hij zich had bekeerd tot het christendom (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 25 april 2019, p. 4).

2.5.6. De Raad merkt vooreerst op dat het feit dat verzoeker geen bewijsstukken heeft aangebracht geen determinerend motief uitmaakt van de bestreden beslissing. In de beslissing wordt overwogen dat omwille van de ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielaanvraag.

2.5.7. Wat verzoekers voorgehouden bekering tot het christendom betreft, stelt de Raad in de eerste plaats vast dat verzoeker zijn land van herkomst verliet op 21 juli 2018 (AD, stuk 9, Verklaring DVZ, 21 januari 2019, reisroute), terwijl hij zijn bekering op 19 april 2019 situeert. Zijn bekering tot het christendom dateert van negen maanden na zijn binnenkomst op het Belgische grondgebied en vormde bijgevolg geen motief om zijn land van herkomst te verlaten. De Raad wijst erop dat er de beslissingnemende overheid in geval van verzoeken om internationale bescherming, die gegrond zijn op activiteiten in het gastland (zogeheten "*réfugié sur place*"-claims), met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag zal beoordelen, waarbij van verzoeker wordt verwacht dat hij een uitvoerig en coherent relaas brengt van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 25 april 2019 naar aanleiding van de vraag "*Wat is uw religie ?*" zichzelf aanvankelijk als "*moslim*" omschreef (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 25 april 2019, p. 4) en verklaarde dat hij, wat zijn religieuze strekking betreft, verklaarde dat hij voetballer is en stelde: "*ik denk dat ik daar boven sta. Waar ik verbleef was tussen de sjiïeten*". Verzoeker stelde dat hij in Irak geen praktiserend moslim was en religie hem niet interesseerde en dat hij nooit twijfels koesterde bij de islam (*Ibid.*, p. 13).

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker ook dat hij geen moslim meer is omdat hij op 19 april 2019 naar de Paasviering in de kerk ging en zich toen heeft bekeerd tot het christendom (*Ibid.*, p.4). Hij stelde dat hij via een vriend in het opvangcentrum voor het eerst naar een viering ging in een hotel in

Luik (*Ibid.* p. 13). Verzoeker bleek evenwel niet op de hoogte van de strekking binnen het christendom waarvan hij een viering bijwoonde (*Ibid.*). Blijkbaar was verzoeker overtuigd geraakt omdat het rustige en lieve mensen zijn, dat hij er met open armen en liefde ontvangen werd en dat de mensen naar hem glimlachten (*Ibid.*, p. 14). Behalve de vriendelijkheid van de mensen, kan verzoeker niets anders opnoemen dat hem binnen het christendom aanspreekt (*Ibid.*, p. 15; p. 17).

Vóór 19 april 2019, zo stelde verzoeker, had hij nooit bij religie stilgestaan en had hij geen informatie opgezocht over het christendom (*Ibid.*, p. 14). Verzoeker bevestigde dat het gedrag van de mensen in de kerk de enige reden was waarom hij zich bekeerd had en dat hij voor het overige niets over het christendom weet (*Ibid.*, p. 15). Zo blijkt verzoeker niet op de hoogte te zijn van belangrijke figuren binnen het christendom, noch van het onderscheid tussen het Oude en het Nieuwe Testament (*Ibid.*, p. 16) en weet hij niets over de geschiedenis van het christendom (*Ibid.*, p. 17).

2.5.8. Er kan ernstig worden getwijfeld aan het oprecht en waarachtig karakter van verzoekers bekering tot het christendom omdat hij aangaf dat religie hem in zijn land van herkomst niet interesseerde en hij thans blijkbaar evenmin een sterke interesse koestert om meer achtergrond kennis te vergaren over de christelijke godsdienst waartoe hij zich sedert ongeveer een jaar zou hebben bekeerd.

Verzoeker brengt in zijn middel bovendien geen informatie aan waaruit kan worden opgemaakt dat het louter bijwonen van christelijke misvieringen (in België) aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Irak. In zijn middel relateert verzoeker zelf de draagwijdte van zijn voorgehouden bekering door te herhalen dat de tijdspanne sinds zijn bekering erg kort is waardoor het begrijpelijk is dat hij niet op de vragen kan antwoorden en er van hem nog geen diepgaande innerlijke reflectie kan worden verwacht. Er blijkt niet dat verzoeker in de periode die verlopen is tussen het persoonlijk onderhoud en het ogenblik waarop verzoeker zijn verzoekschrift heeft ingediend, inspanningen heeft geleverd om zijn kennis en vertrouwdheid met het christendom bij te schaven. Omdat dit asielmotief gekoppeld is aan activiteiten van verzoeker in het gastland, mag van hem worden verwacht dat hij meer informatie kan verstrekken over het christendom. In zijn verzoekschrift kondigt verzoeker aan dat hij gedoopt zal worden, maar tot op heden ligt geen enkel begin van bewijs voor dat verzoeker gedoopt zou zijn. Het is derhalve onduidelijk welke bijkomende informatie een nieuw gehoor van verzoeker zou kunnen opleveren.

De stukken die verzoeker ter terechtzitting neerlegt (Aanvullende nota verzoeker, bijlagen 1 en 2) zijn niet van aard om een ander licht te werpen op het weinig overtuigende karakter van verzoekers voorgehouden bekering tot het christendom. De ongedateerde "*Certificat de Déclaration*" van de pastoor M. G. I. en de ongedateerde getuigenis van de hulp-pastoor K. H. van de Protestantse Arabische kerk in Brussel bevestigen dat verzoeker naar de kerkdiensten komt. Hieruit kan niet worden opgemaakt dat verzoeker tot het christendom zou zijn bekeerd. Bovendien vertonen deze getuigschriften een duidelijk gesolliciteerd karakter en werden ze schijnbaar opgesteld met het oog op het bekomen van verblijfsdocumenten.

De Raad merkt op dat de verklaringen van verzoeker in het kader van zijn "*réfugié sur place*"-claim onvoldoende overtuigend zijn om te besluiten dat hij werkelijk zou zijn bekeerd tot het christendom. Bijgevolg kan in hoofdte van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging op religieuze gronden of een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet, omwille van zijn geloofsovertuiging worden vastgesteld.

2.5.9. Wat zijn liefdesrelatie betreft, geeft verzoeker te kennen dat hij sedert 2014 een amoureuze en seksuele relatie had met H. (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 25 april 2019, p. 17-18). Verzoeker verklaarde dat zij samen uitgingen in Najaf en waterpijp rookten (*Ibid.*, p. 19). Verzoeker zou twee à drie keer per week met H. hebben afgesproken, zowel bij hem als bij haar thuis (*Ibid.*, p. 20-21). Hij zou uiteindelijk betrappt zijn toen hij op de kamer van H. met zijn broek onder de knie stond (*Ibid.*, p. 22). Vreemd genoeg benadrukt verzoeker dat een relatie zonder verlovings onaanvaardbaar is in zijn regio van herkomst (*Ibid.*, p. 19), waardoor het volstrekt onaannemelijk is dat verzoeker gedurende meerdere jaren op de door hem aangegeven manier een amoureuze relatie kon hebben met zijn vriendin. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat zij 'geluk' hebben gehad, wat een weinig bevredigende verklaring vormt voor de gang van zaken.

Ondanks het feit dat men zeker akkoord zou gaan indien hij haar hand zou vragen (*Ibid.*, p. 19), en hij betreffende een huwelijksvoorstel verklaarde "*daar heb ik dag en nacht aan gedacht*", heeft verzoeker naar zijn zeggen een huwelijk steeds uitgesteld, zogenaamd omdat het zijn sportieve carrière zou beïnvloeden (*Ibid.*). Nochtans had verzoeker eerder verklaard dat hij als voetballer was gestopt in 2013-

2014 omwille van een blessure en sedertdien als taxichauffeur en autoverkoper had gewerkt (*Ibid.*, p. 8). Verzoeker kan dus geenszins worden gevolgd waar hij in zijn middel stelt dat het uitstel van de huwelijksplannen de geloofwaardigheid van zijn relaas zou ondersteunen. Beide partners waren ongehuwd, waardoor het officialiseren van hun relatie door middel van een huwelijk alle voorgehouden problemen zou kunnen voorkomen of doen ophouden. Uit zijn verklaringen blijkt ook niet duidelijk waarom de stammen naderhand geen huwelijk zouden aanvaarden als een vorm van eerherstel (*Ibid.*, p. 24), zeker gezien verzoeker aangaf dat de familie van zijn vriendin modern en open is, en bestaat uit dokters en intellectuelen (*Ibid.*), en zijn vriendin aan een privé-instituut Engels studeerde (*Ibid.*, p. 18). De houding van de familie van verzoekers vriendin lijkt niet te sporen met zijn beschrijving ervan.

2.5.10. Nadat verzoeker door de moeder en de zus van zijn vriendin zou zijn betrapt, zou hij bedreigd zijn door de stam van zijn vriendin en zou hij door zijn eigen stam verstoten zijn (AD, stuk 10, Vragenlijst CGVS, 21 januari 2019, vraag 5).

In het kader van eengerelateerd geweld lopen vrouwen veel meer risico dan mannen. Het risico in hoofde van verzoekers vriendin is omvangrijker dan dat van verzoeker zelf. Het komt bijgevolg bevreemdend over dat verzoeker, nadat hijzelf was gevlucht naar een hotel in Bagdad, zelfs niet meer heeft geprobeerd haar te contacteren en niets meer van haar heeft vernomen (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 25 april 2019, p. 23). Blijkbaar kwam het initiatief om terug contact op te nemen van zijn vriendin (*Ibid.*, p. 24-25). Uit de verklaringen van verzoeker blijkt ook dat zijn vriendin nog steeds in al Hilla verblijft en uit angst nog steeds niet gevlucht zou zijn uit Irak (*Ibid.*, p. 26). Het gegeven dat verzoekers vriendin haar land van herkomst nog niet heeft verlaten, komt eerder bevreemdend over, gezien haar risico hoger dient te worden ingeschat.

Verzoeker legt een ongedateerd stuk neer waaruit zou moeten blijken dat hij door zijn stam werd verstoten (AD, stuk 12, Documenten, verstotingsbrief stam). Blijkbaar zou zijn broer H. hem ondanks deze verstoting nog hebben geholpen, want verzoeker verklaarde dat H. telkens op bezoek kwam toen hij in een hotel in Bagdad verbleef (AD, stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, 25 april 2019, p. 7) en zelfs zijn vlucht naar Turkije heeft geboekt (*Ibid.*, p. 12). Als verzoeker daadwerkelijk door zijn stam zou zijn verstoten, komt het weinig logisch over dat zijn broer hem nog in bescherming zou nemen door zijn vlucht naar het buitenland mee voor te bereiden. Dit alles staat haaks op het betoog in zijn verzoekschrift waar verzoeker oppert dat zijn familie geen banden meer met hem heeft door toedoen van de verstoting. Verzoeker gaf overigens zelf te kennen dat hij nog telefonische contacten onderhoudt met zijn moeder en zijn broers en zussen, die in Irak allemaal in dezelfde wijk wonen (*Ibid.*, p. 5-6). De vaststelling dat verzoeker nog steeds contact heeft met zijn familie kan bezwaarlijk gerijmd worden met de voorgehouden verstoting. De eerder neergelegde foto's (AD, stuk 12, Documenten, foto's vz gezocht) betreffen overduidelijk gemanipuleerde beelden.

2.5.11. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de neergelegde documenten het volgende gesteld: *"(...) Tot slot dienen de door u voorgelegde documenten nog besproken te worden. Wat betreft de getuigenis van H.(...) dient te worden opgemerkt dat het hier enkel een kopie van een handgeschreven verklaring betreft. Dit is hoogstens een bewijs dat een dergelijke tekst geschreven werd, maar geenszins een bewijs van de er in vermelde feiten. Een dergelijk document kan door het even wie, waar en wanneer zijn opgesteld en draagt aldus geen bewijswaarde. De door u voorgelegde foto's van H.(...) vormen evenmin een bewijs voor de door u aangehaalde problemen met de familie en stam van H.(...), deze foto's tonen immers geenszins de door u aangehaalde problemen aan en hieruit zou hoogstens het bestaan van H.(...) afgeleid kunnen worden. Wat betreft de foto's waaruit zou blijken dat u momenteel nog steeds gezocht wordt in Irak, dient te worden opgemerkt dat deze niet aantonen waar, wanneer, in welke omstandigheden of met welke intenties deze foto's gemaakt werden. Deze foto's hebben bijgevolg geen enkele bewijswaarde voor de door u ingeroepen asielmotieven. Wat betreft de verstotingsbrief van uw stam dient opgemerkt te worden dat documenten in het kader van een verzoek om internationale bescherming enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig asielaanvraag kracht bij te zetten. Gezien de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen volstaan deze documenten op zichzelf dan ook niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. De notities van uw advocaat, die volledig gebaseerd zijn op uw verklaringen, vermogen bijgevolg evenmin uw geloofwaardigheid te herstellen. Hierbij dient voor de volledigheid nog aan toegevoegd te worden dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Irak als daarbuiten aangekocht kunnen worden (zie Landeninformatie "COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude"). De bewijswaarde van dergelijke documenten is dus zeer gering."*

Verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift een foto van een aanhoudingsbevel van 17 april 2019 dat afkomstig zou zijn van de sjiiitische militie "Asa'eb Ahl al Haq" (Verzoekschrift, bijlage 2). Uit de vertaling van dit document blijkt dat het om een aanhoudingsbevel gaat omdat verzoeker zou hebben deelgenomen aan een betoging tegen de milities en jongeren zou hebben opgeruid tegen de "al Hashd al Shaabi". Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat het om een valse beschuldiging gaat en dat deze in werkelijkheid uitgaat van de stam en tot doel heeft hem te kunnen inrekenen. Er kan echter niet worden ingezien waarom zijn belagers deze stappen zouden ondernemen indien het verstotingsdocument aan alle stammen werd verspreid, zoals blijkt uit de vertaling (AD, stuk 10, AD, stuk 10, Vragenlijst CGVS, 21 januari 2019, vraag 5).

2.5.12. Gelet op wat voorafgaat kon de commissaris-generaal op deugdelijke gronden concluderen dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is waardoor hij niet in aanmerking komt voor de erkenning als vluchteling. Bijgevolg kan verzoeker zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b), van de vreemdelingenwet.

In het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4, §2, van de vreemdelingenwet wordt ernstige schade als volgt omschreven:

"Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."

Verzoeker voert in zijn middel de schending aan van artikel 3 van het EVRM. Artikel 3 van het EVRM is evenwel inhoudelijk nagenoeg identiek aan artikel 48/4, §2, b), van de vreemdelingenwet. Verzoeker kan in elk geval niet worden gevolgd waar hij opmerkt dat in de beslissing niet zou worden gemotiveerd omtrent het risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van dit verdragsartikel aangezien daarin het volgende wordt overwogen: *"Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken."*

2.5.13. Gezien verzoekers relaas ongeloofwaardig werd bevonden, ligt geen bewijs voor dat verzoeker *"in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade"*, zoals bedoeld in artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, zodat de omkering van de bewijslast die in dit wetsartikel wordt voorzien, *in casu* niet van toepassing is. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van het geheel van zijn verklaringen voldoet verzoeker niet aan de cumulatieve voorwaarden uit artikel 48/6, §4, van de vreemdelingenwet waardoor hij niet in aanmerking komt om het voordeel van de twijfel te genieten. Er bestaat ook geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen omwille van de redenen voorzien in artikel 39/2, §1, 2°, van de vreemdelingenwet.

2.5.14. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 1, A, van het Vluchtelingenverdrag, noch van artikel 3 van het EVRM. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke, feitelijke en juridische gronden. Er is geen sprake van een schending van de motiveringsplicht, noch van machtsoverschrijding.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN